

Unde ni-i?

Florinpaun

Unde ni-i poeta, smerit luceafăr al iubirii,
Să mai îndemne la unire miresele și mirii?
Al ei vers indelebil, să le vindece pe toate,
Și oricui ce-l citește, suferiri să-i fie luate.

Ea să fi sfârșit, otrava deprimării bând,
Sau, răvășită, de-al singurătății-i gând?
Am rămas să fim pe lume suflete impare,
Chinuind pământul ce ne are în spinare?

Să fie c-am privit în ochiul rece al pierzării,
Tânguind acum la poarta-nchisă a salvării?
Putut-a inocența noastră să cadă în ispită,
De unde cumințenia ei, nu a mai fi găsită?

Unde ni-i poeta, să mai încingă focul iară,
Inima cea grea s-o facă sprintenă și clară?
Al ei cânt mântuitor, să se prelingă-n toate,
Și oricui ce-l ascultă, supărări să-i fie luate.